

РЕШЕНИЕ

№ 296

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 29.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4186** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба от управителя на [фирма], против издаденото от директора на Териториална дирекция „С. морска“ - Агенция „Митници“ (считано от 31.07.2021 г. – ТД „Митница – В.) РЕШЕНИЕ, рег. № 32-110355/06.04.2021 г., към митнически декларации MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. и MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г.

С решението митническите декларации са коригирани, относно обявения от дружеството тарифен код 1518009590 за стока „отработено масло от растителен произход за технически цели“, като е определен код по Т. 1518009990, съответно са увеличени размерите на начислените в тежест на дружеството публични държавни вземания за мито и ДДС – 9 002, 85 лв. вносни мита и 1 800, 58 лв. ДДС или общо – 10 803, 43 лв.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от упълномощен адвокат, които: поддържа жалбата; ангажира заключение на съдебнохимическа експертиза, което оспори в съдебно заседание, като некомпетентно; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно представен списък; представена е и писмена защита.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на оспорения административен акт; желае юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема за безспорно установени по делото следните факти.

На 03.05.2018 г. и на 14.06.2018 г. от името на [фирма] са подадени две митнически декларации (MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. и MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г.) за деклариране режим „допускане за свободно обращение“ на стока, описана като: „отработено масло от растителен произход за технически цели“, с код по Т. [ЕГН], със ставка на митото по отношение на трети страни - 2 %; държава на изпращане/износ Т.; произход Т.; условие на доставка - С. В.. Към митническата декларация с MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. са приложени: търговска фактура (инвойс) за покупко- продажба, № ANM-W-1070323/23.03.2018 г., издадена от ANIMA CO., L., с описание „used cooking oil iscc eu taiwan 200125 (non-edible industrial oil“); опаковъчен лист № ANM-W-1070323/23.03.2018 г.; коносамент MAEU964308881/29.03.2018 г. за шест броя контейнери; сертификат за анализ, към инвойс – фактурата; сертификат за съответствие с Директивата 2009/28 на ЕП и на Съвета, за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и анекс към него; договор № AN060318/06.03.2018 г.; фактури за вътрешни разходи и митническо представителство, №№ [ЕГН]/02.05.2028 г., [ЕГН]/01.05.2018 г., [ЕГН]/02.05.2018 г.; пълномощно на [фирма].

На 04.05.2018 г. от стоката по първата митническа декларация, от контейнери CAIU6153626; TEMU1512497 и TLLU2210126 е взета средна проба за проверка на тарифното класиране. Действието е удостоверено с Протокол за вземане на проба, № 37/2002/18/BG2000M016075/04.05.2018 г. Пробата е изпратена в Централна митническа лаборатория на Агенция „Митници“ с писмо № 32- 128983/08.05.2020 г. и Заявка за анализ/експертиза, рег. № 32-128983/08.05.2018 г. На 22.01.2021 г. е получена лабораторна експертиза, както и становище № 32-32540/29.01.2021 г. от дирекция „Митническа дейност и методология“, относно тарифното класиране на стоката в Комбинираната номенклатура (КН) на Европейския съюз. Според заключението на експертната: анализираната проба представлява „нееднородна маслообразна течност с тъмнокафяв цвят и с неприятен мирис, характерен за употребявана мазнина“; в пробата не се установява наличие на метилови естери на мастни киселини или парафинови въглеводороди; определеният мастно-киселинен и триглицериден състав на стоката не показва наличие на животински мазнини, а само на растителни масла (преобладаващо палмово масло или негова фракция). Въз основа на експертното заключение стоката е определена като „негодна за консумация смес от използвани растителни мазнини от термична обработка на храни“, поради което е прието от митническите органи, че: „попада в обхвата на код 1518009990 по Комбинираната номенклатура, със ставка на митото по отношение на трети страни - 7,7%; този код е различен от декларирания с митническите декларации код 1518009590. Този извод е мотивиран и със становището, че декларираният код 1518009590 обхваща негодни за консумация смеси или препарати от животински мазнини и масла, или от животински и растителни мазнини и масла, и техните фракции, но анализираната стока представлява негодна за консумация смес, съставена само от растителни мазнини и масла, резултат от термично обработване на храни.

Дружеството - жалбоподател не е съгласно с така определената митническа стойност, възражение за което е изложило пред административния орган, преди да бъде издадено оспорваното решение. Поддържа се и пред Съда, че: решението „противоречи на правото на ЕС“, като неправилно са приложени Общите правила за

тълкуване на КН; съществено нарушаване на административните правила е неполучаването от дружеството на изготвената две години и половина по – късно митническа експертиза, а резултатите от същата касаят „стока от съвсем друга партида, внесена един месец по – рано – на 04.05.2018 г.; описанието (характеристиките) на стоката, дадено с митническата експертиза („негодна за консумация смес от използвани растителни мазнини от термична обработка на храни“) отговаря на декларираното от дружеството с код [ЕГН] – „негодни за консумация смеси или препарати от животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини и масла, и техните фракции“. С писмената защита адвокатът – пълномощник твърди още, че: „анализът на процесната проба е извършен по вътрешно-лабораторен метод, съгласно отменен стандарт - БДС EN ISO 5508, заменен с БДС EN ISO 12966-4:2015, по който е трябвало да се анализира пробата; същият метод е и извън обхвата на акредитацията на лабораторията; в протокола за вземане на проба не е отбелязано, от къде точно от флекси- танка е взета пробата и с какъв инструмент. Това създава съмнения за точността на резултатите, тъй като става въпрос за продукт, който не е еднороден по своя характер и хомогенизирането му е невъзможно, съответно е необходимо да се вземат по-голям брой точкови проби от различна дълбочина на съответния съд, за да се гарантира представителността на пробата (съгласно стандарт БДС EN ISO 5555 за вземане на митнически проби от животински и растителни масла); пробата е взета само от един от 6-те бр. контейнери, което не може да бъде представителна извадка; изследването е направено в необосновано дълъг период след вземането на пробата - повече от две години и половина; в зависимост от начина на съхранение са възможни промени в характеристиките на веществата, но липсват сведения, как са съхранявани пробите, което създава основателни съмнения, относно коректността на резултатите; не е приложен качествен метод на изследване, от чиито резултати да е ясно и категорично, че няма животински мазнини в отбраната проба (в случая става дума за т.нар. „фритюрни мазнини“, получени при пържене на храна, в който процес животинските и растителните мазнини - еднородни по характер неизбежно се смесват“; нещото лице, изготвило съдебнохимическата експертиза „не е видяло, нито е направило анализ на пробата“; „отговорите не нещото лице на въпросите, относно коректното вземане на пробите са изцяло хипотетични и презумптивни, съответно не се основават на фактите в конкретния случай“.

Спорът е относно това, кой е правилният и относим за стоката „отработено масло от растителен произход за технически цели“ тарифен код по Т.. Според дружеството – жалбоподател кодът е 1518009590 („негодни за консумация смеси и препарати от животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини и масла и техните фракции“), със ставка на митото – 2 %, а според митническия орган е 15180099 „други“, със ставка 7, 7 %.

Аргументите на ответника да определи тарифния код са резултат от заключението на митническата експертиза, обосновано и със следните доводи:

- стоката по митническа декларация за режим “допускане за свободно обращение”, МРИ 18BG002002H0058564/03.05.2018 г., от която е взета проба е идентична със стоката по митническа декларация МРИ 18BG002002H0079887/14.06.2018 г., което се установява от придружаващите документи – също идентични. С оглед на това и в подкрепа на решението си да приложи резултата от митническата експертиза и върху MRN

18BG002002H0079887/14.06.2018 г., по която не е била взета проба от стоката, ответникът се е позовал на решението на СЕС по дело № 571/2012 г.;

- на база изпитани шест показателя (органолептично описание, мастно-киселинен състав, качествена химична идентификация, триглицериден състав, йодно число и свободни мастни киселини), митническата лабораторна експертиза дава ясен и категоричен отговор, че пробата представлява негодна за консумация смес от използвани растителни мазнини от термична обработка на храни, смес само от растителни мазнини и масла, в която няма наличие на животински мазнини, а единствено на растителни масла (преобладаващо палмово масло или негова фракция);

- от какви растителни мазнини и масла е смес продукта, както и какво е преобладаващото растително масло няма отношение към класирането на продукта в Комбинираната номенклатура на ЕС;

- в Обяснителните бележки към Хармонизираната номенклатура, в позиция 1518 не са включени уточненията и обясненията от колона 3, посочени в Решение на Комисията, от 17 април 2007 г., относно списъците с животни и продукти, които подлежат на проверка в граничните инспекционни пунктове, съгласно Директиви 91/496/ЕИО и 97/78/ЕО на Съвета и в решенията за неговите изменения;

- стоката представлява категорично, негодна за консумация смес, единствено от растителни мазнини и масла, като на основание правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН и предвид Общите разпоредби към Обяснителните бележки на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоки, за позиция 1518 следва да се класира в код по КН 15180099 и код по Т. 1518 00 99 90, със ставка на митото, по отношение на трети страни - 7,7%.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като съобрази становищата на страните, доказателствата и заключението на съдебносчетоводната експертиза, както и релевантните за случая правни норми, излага следните мотиви по същество.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но е неоснователна.

Тарифното класиране на стоките се извършва, въз основа на Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура - Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета, относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, част Първа, Уводни разпоредби, Раздел I и съобразно термините на позициите и подпозициите, както и забележките към разделите и главите на същата. Според принцип 1, Раздел I.A „Общи правила за тълкуване на КН“, „текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите“. Принцип 6 урежда класирането на ниво подпозиции, в рамките на една и съща позиция. При извършване на тарифното класиране относими са и Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките и Обяснителните бележки към КН, които са признати от Съда на Европейския съюз средство за тълкуване обхвата на позициите и подпозициите на номенклатурата. Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките е стоквата номенклатура на Световната митническа организация За тълкуване на обхвата на позициите и подпозициите на хармонизираната система се приемат Обяснителни бележки към същата. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за

прилагането на това правило, се вземат предвид и забележките към разделите и главите. Според т. 3 от Общите правила за тълкуване на КН, когато стоките биха могли да се класират в две или повече позиции чрез прилагане на правило 2 „б“ или поради други причини, класирането се извършва по следния начин: а) позицията, която най-специфично описва стоката трябва да има предимство пред позициите с по-общо значение; въпреки това, когато всяка от две или повече позиции се отнася само до една част от материалите, съставлящи смесен продукт или сложен артикул или само до една част от артикулите, в случаите на стоки, представени като комплект за продажба на дребно, тези позиции следва да се считат, по отношение на този продукт или този артикул, като еднакво специфични, дори ако една от тях дава по-точно или по-пълно описание; б) смесените продукти, изделията, съставени от различни материали или съставени от различни компоненти и стоките, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно, чието класиране не може да бъде осъществено чрез прилагането на правило 3 „а“ се класират, съгласно материала или компонента, който им придава основния характер, когато е възможно да се установи това“.

Според КН в код 1518 се включват следните видове мазнини: „животински или растителни мазнини и масла и техните фракции, обработени чрез загряване, окислени, обезводнени, сулфурирани, продухвани, полимеризирани чрез загряване във вакуум или в инертен газ или по друг начин химически модифицирани, с изключение на тези от № 1516; негодни за консумация смеси или препарати от животински или растителни мазнини или масла или от фракции от различни мазнини или масла от настоящата глава, неупоменати, нито включени другаде“. По-долу в таблицата, под код 1518 00 95, който е бил деклариран от [фирма] е конкретизирано, че това класиране се отнася за „негодни за консумация смеси и препарати от животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини и масла и техните фракции“, за които е определено конвенционално мито от 2 %. По код 1518 00 99 са класифицирани „други“ видове мазнини, различни от тези, изброени в позиции от 1518 00, до 1518 0095. Безспорно е, че процесната стока представлява негодна за консумация мазнина. Твърдението на оспорващото дружество, че в състава на пробата се съдържа и животинска мазнина се опровергава, както от заключението на митническата лабораторна експертиза, така и от това на съдебнохимическата, които Съдът възприема като компетентно изготвени и не намира основания да дескредитира. Невярно се твърди от адвоката, че „анализът на процесната проба е извършен по вътрешно-лабораторен метод, съгласно отменен стандарт - БДС EN ISO 5508, заменен с БДС EN ISO 12966-4:2015, по който е трябвало да се анализира пробата и същият метод е и извън обхвата на акредитацията на лабораторията“. В заключението на митническата експертиза изобщо не е цитиран методът, който е използван, за да се твърди, че е ползван стар метод. Вещото лице, изготвило съдебнохимическата експертиза се ангажира да твърди, че анализът е по метода, описан в БДС EN ISO 12966-4:2015 и Съдът не намира основание да не се довери на това становище. В. и по двата стандарта методите се основават на определяне метилови естери на мастни киселини (F.), получени чрез трансестерификация или естерификация от мазнини, масла и мастни киселини, посредством капилярна газова хроматография (GLC). Служебно известно е на Съда, че само Централната лаборатория, при Агенция „Митници“ разполага с акредитация и може да

извършва изследвания, които да определят адекватно, с необходимата сигурност и качество на експертизата състава на стоки, включително мазнина. В този ред на мисли, и двете експертни заключения са мотивирани и обосновани по начин, който не оставя съмнение, че се касае за смес от растителни мазнини и масла (триглицериди, характерни за палмово масло и за растителни масла), в който няма присъствие на животински масла и мазнини. Изрично е подчертано още, че: „високото съдържание на свободни мастни киселини дават основание продуктът да бъде определен като смес от „пържилни масла, само растителни, негодни за консумация“. Недоказано и хипотетично е внесено от жалбоподателя съмнение, досежно: начина, по който е била взета пробата (място, уред, способ и пр.). Съобразявайки се с общото правило на чл. 154 ГПК жалбоподателят дължеше да установи и докаже твърдението, но това не бе сторено. За вземането на пробата е съставен протокол, в присъствието на упълномощен представител на [фирма]–митническият посредник, нает от [фирма], който не е възразил. От друга страна, видът на контролната проба (отработено масло, продукт след термично обработване на храни) не предполага с течение на времето да настъпи изменение в химическия състав до степен, че евентуално налични в сместта мазнини с животински произход да бъдат неутрализирани. В същия смисъл са и обясненията на вещото лице (протокол от с.з. – л. 164 от делото). Неоснователно, като съществено нарушаване на процесуалните правила се квалифицира обстоятелството, че дружеството – жалбоподател не е било запознато своевременно със заключението на митническата лабораторна експертиза. Заключението (л. 22) е изготвено на 22.01.2021 г., а в становище от 11.03.2021 г. до директора на ТД „С. морска“ управителят на [фирма] е изложил възраженията си, против това заключение, следователно не е засегнато правото му да организира своевременно и адекватно защитата си, преди да бъде постановено на 06.04.2021 г. процесното, оспорено решение.

Съдът не приема като основание за отмяна на оспореното решение и факта, че резултатът от митническата лабораторна експертиза на проба, взета от стоката по митническа декларация MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. е приложен по аналогия и по отношение стоката по MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г. В решението на митническия орган са изложени подробни мотиви, обосноваващи този подход и Съдът ги споделя, с изключение на частта, подкрепена с позоваване на решението на СЕС от 27.02.2014 г., по дело С-571/2012 г. В изречение второ от диспозитива на това решение Общностният съд е приел за допустимо, *„результатите от частична проверка на включени в митническа декларация стоки, чрез вземането на проби от тях да се приемат за валидни от митническите органи и по отношение на стоките, включени в подадени от същия декларатор **предходни митнически декларации**, които не са били и не могат вече да бъдат подложени на такава проверка, доколкото е било разрешено тяхното вдигане, когато тези стоки са идентични, което следва да се провери от запитващата*

юрисдикция“. Очевидно е, че процесната по настоящото дело хипотеза е различна, понеже MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г. не се явява „предходна“ на MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г., а е последваща. Въпреки това решаващият състав на Административен съд София – град не намира причина да промени изложените по – горе мотиви за правилност и законосъобразност на Решение, рег. № 32-110355/06.04.2021 г. Каза се по – горе, че и към двете митнически декларации са приложени абсолютно идентични документи за: произход на стоката (износителя), вида и описанието на стоките, договор с вносителя, сертификати за анализ (едно и също йодно число – 85 и свободни мастни киселини – 2.0 – 2, 7), фактури. При такъв идентитет, с декларирана по MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г. стока „отработено масло от растителен произход за технически цели“ вероятността пробата да покаже и наличие на животински мазнини, според Съда е пренебрежимо нищожна.

Оспорващото дружество не установи, и не доказа и това свое твърдение, а именно, че се касае за стоки, които са различни по вид и химически състав с тези, предмет на MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г.

В тежест на митническия орган е да докаже по безспорен начин тезата си за това, кой код по КН се явява правилен за целите на митническото облагане, като изложи убедителни мотиви. В разглеждания в настоящото съдебно производство случай, според Съда ответникът е изпълнил успешно това си задължение. Процесното решение съдържа изрични мотиви, обосноваващи решението му да определи за процесните стоки код по КН 15180099, с приложима ставка за мито – 7, 7 %.

Горните мотиви дават основание на Съда да заключи, че жалбата е неоснователна, а Решение, рег. № 32-110355/06.04.2021 г., към митнически декларации MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. и MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г. е правилно, законосъобразно и обосновано. Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет определя в размер на 854 лева.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 14-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против издаденото от директора на Териториална дирекция „С. морска“ - Агенция „Митници“ (ТД „Митница – В.) РЕШЕНИЕ, рег. № 32-110355/06.04.2021 г., към митнически декларации MRN 18BG002002H0058564/03.05.2018 г. и MRN 18BG002002H0079887/14.06.2018 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 854 лв. (осемстотин, и петдесет и четири лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: